DOMSTOLENS DOM
AF 17. JUNI 1970

Caisse de compensation pour allocations familiales des Charbonnages du Couchant de Mons mod Francesca Di Bella, enke efter Vincenzo Beninato (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil de prud'hommes d'appel de Mons, Belgien)

Sag 3/70

Processprog: Fransk

Angående:

En anmodning, som i henhold til EØF-traktatens artikel 177 er forelagt Domstolen of Conseil de prud'hommes d'appel de Mons (Belgien) for i en sag, der verserer for denne ret mellem ovennævnte parter, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 42, stk. 6, litra a) i Rådets forordning nr. 3 om social sikring af vandrende arbejdstagere som ændret ved Rådets forordning nr. 1/64 af 18. december 1963.

Domskonklusion:

1. Udtrykket »har været omfattet of lovgivningen« i artikel 42, stk. 6, litra a) i forordning nr. 3 skal forstås således, at den afdøde arbejdstager kun skal anses for at have været omfattet af lovgivningen, hvis han faktisk har opfyldt betingelserne for sin eller sine ydelsesberettigede pårørendes erhvervelse af den omhandlede rettighed.

2. Når den forældreløse har bopæl på territoriet for en medlemsstat, hvor den afdøde arbejdstager ikke har tilbagelagt forsikringsperioder af tilstrækkelig længde til at stifte ret til ydelserne i henhold til bopælslandets lovgivning, skal den kompetente myndighed i det land, der skylder pensionen eller renten, udbetale familietillæg til de ydelsesberettigede pårørende.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

De to spørgsmål fra Conseil de prud'hommes d'appel de Mons bør besvares bekræftende.

Sammendrag

1. *Social sikring af vandrende arbejdstagere — fællesskabsordning — ydelsesberettigede — ret til ydelserne — bopæl uden betydning*
   (EØF-traktaten, artikel 48 til 51, forordning nr. 3)

2. *Social sikring af vandrende arbejdstagere — familietillæg — forældreløs — ydelse i mangel af en rente ved arbejdsulykke eller erhvervssygdom*
   (Forordning nr. 3, artikel 42, stk. 6).

3. *Social sikring af vandrende arbejdstagere — familietillæg — forældreløs — ydelse i mangel af en rente ved arbejdsulykke eller erhvervssygdom — betingelser — afdød arbejdstager omfattet af kun én medlemsstats lovgivning — begreb*

   (Forordning nr. 3, artikel 42, stk. 6)

4. *Social sikring af vandrende arbejdstagere — familietillæg — forældreløs — ydelse i mangel af en rente ved arbejdsulykke eller erhvervssygdom — betingelser — utilstrækkelighed af de af den afdøde arbejdstager tilbagelagte forsikringsperioder på territoriet for den stat, hvor den forældreløse har bopæl — udbetaling af ydelserne fra den kompetente myndighed i skyldnerlandet.*

   (Forordning nr. 3, artikel 42, stk. 6)

1. EØF-traktatens artikel 48 til 58, der har til formål at sikre den vandrende arbejdstager og hans ydelsesberettigede pårørende de fordele, som svarer til de forskellige tilbagelagte beskæftigelses- og forsikringsperioder, tillader ikke, at forordning nr. 3 fortolkes således, at de pågældende frataget retten til visse ydelser på grund af deres bopæl.

2. Artikel 42, stk. 6 i forordning nr. 3 skal sikre, at der under alle omstændigheder udbetales familietillæg svarende til de af den afdøde arbejdstager tilbagelagte forsikringsperioder i én eller flere medlemsstater uanset de ydelsesberettigede pårørendes bopæl.

3. Kun den afdøde arbejdstager, som rent faktisk har opfyldt betingelserne for sin eller sine ydelsesberettigede pårørendes erhvervelse af den omhandlede rettighed, skal anses for at have været »omfattet af lovgivningen« i betydningen af artikel 42, stk. 6, litra a) i forordning nr. 3.

4. Når den forældreløse har bopæl på territoriet for en medlemsstat, hvor den afdøde arbejdstager ikke har tilbagelagt forsikringsperioder af tilstrækkelig længde til at stifte ret til ydelserne i henhold til bopælslandets lovgivning, skal den kompetente myndighed i det land, der skylder pensionen eller renten, udbetale familietillæg til de ydelsesberettigede pårørende.